

- نباید تزریق را در نزدیکی محل جراحی انجام دهید. اگر قسمتی از پوست به علت جای زخم قبلی، سفت شده است تزریق باید حداقل سه سانتیمتر از آن دور باشد و مراقب باشید که محل تزریق حداقل ۵ سانتیمتر با ناف فاصله داشته باشد.

- محل تزریق را با پنبه آغشته به الکل تمییز کنید و اجازه دهید خشک شود. برای خشک کردن آنرا فوت نکنید.

- درپوش پلاستیکی سوزن را بردارید. این درپوش را مستقیم به عقب بکشید تا خارج شود. آنرا خم نکنید چون ممکن است سوزن هم خم شود. اگر سوزن خم شد از آن استفاده نکنید چون ممکن است در حین ورود به پوست شما بشکند.

- با یک حرکت سریع و ناگهانی تمام طول سوزن را درون پوستی که بین دو انگشت خود گرفته اید با زاویه ۹۰ درجه فرو ببرید.

داروی انوکسپارین سدیم یک داروی ضد انعقاد است که از تشکیل لخته خونی جلوگیری می‌کند. این دارو ممکن است در بیماران بستری، برای پیشگیری از آمبولی، مخصوصاً متعاقب جراحی تعویض مفصل زانو یا لگن، کاهش ریسک خطر قلبی یا سکته مغزی (مخصوصاً پیشگیری از سکته قلبی در آنژین ناپایدار) و یا در زنان باردار برای خون رسانی بهتر به جنین و پیشگیری از سقط جنینی استفاده می‌شود.

داروی انوکسپارین با کاهش تأثیر پروتئین‌های دخیل در پروسه لخته شدن خون، از تشکیل لخته‌های خون مضر جلوگیری می‌کند.

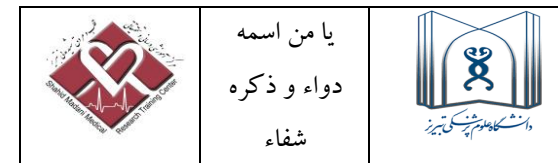
شکل دارویی: تزریقی

نحوه استفاده

استفاده از انوکسپارین یا کلکسان بصورت تزریق زیرجلدی است به این معنی که دارو در چربی زیر پوست و نه در عضله تزریق میشود. این دارو بصورت آمپول هایی که قبلا از دارو پر شده است عرضه میشود.

مراحل تزریق

- محلی را که باید تزریق را در آنجا انجام دهید مشخص کنید. این محل میتواند در نقاطی روی شکم یا جلو و طرفین ران باشد. از قبل محل هایی را که میتوانید تزریق کنید با پزشک یا پرستار هماهنگ کنید.

انوکسپارین سدیم

پروانه بهمن یور - کارشناس پرستاری
پاییز ۱۴۰۲

مرکز آموزشی درمانی و تحقیقاتی قلب و عروق

شهید مدنی تبریز

<http://madanihosp.tbzmed.ac.ir>

در استفاده از انوکسپارین باید به نکات زیر توجه شود:

- اگر همزمان با انوکسپارین از داروهای ضد انعقاد خوراکی مانند وارفارین هم استفاده میکنید باید هر روز یا هر چند روز یکبار آزمایش خون انجام دهید تا میزان انعقاد پذیری خون شما بررسی شود.
- برای کوتاه کردن موی پوست در هر نقطه ای از بدن خود بجای تیغ از ماشین استفاده کنید.
- از نوشیدن الکل اجتناب کنید.
- اگر باردار هستید به پزشک اطلاع دهید.
- قبل از شروع همه داروهایی را که از قبل مصرف می کردید به پزشک معالج خود اطلاع دهید. بعضی داروها با انوکسپارین تداخل دارند.
- همزمان با انوکسپارین از آسپرین، داروهای ضد التهابی، مکمل های ویتامین و داروهای گیاهی استفاده نکنید مگر اینکه از پزشک خود اجازه گرفته باشید.
- به تاریخ انقضای داروی انوکسپارین سدیم توجه کنید و اگر دارویی که در دستتان است تاریخ انقضای آن تمام شده است، از مصرف آن خودداری کنید.

منابع

- مجید منقی نژاد- فارماکولوژی پایه و بالینی کاتزونگ-۱۴۰۰- انتشارات اندیشه رفیع

- علی اسدالهی امین -داروهای ژنریک ایران - ۱۴۰۰- انتشارات اندیشه رفیع

- هر روز باید محل تزریق عوض شود. اگر امروز تزریق در طرف راست شکم است روز بعد در طرف چپ شکم انجام شود

در صورت بروز موارد زیر آنرا به پزشک خود اطلاع دهید:

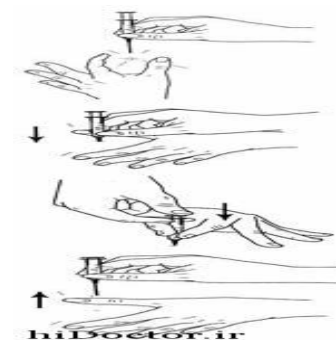
- خونریزی از لثه یا بینی که در یکی دو دقیقه بند نیاید.
- خونریزی از زخم که با فشار بر روی آن بند نیاید.
- وجود خون در ادرار یا مدفوع، سیاه رنگ شدن مدفوع ، استفراغ خونی ، خونمردگی یا کبودی های پوستی که بدون دلیل و خودبخود ایجاد شوند.
- هر موقع که به سر شما ضربه شدیدی وارد میشود.
- درد، تورم، قرمزی یا گرم شدن در پاها یا دست ها
- بروز تنگی نفس ، بروز درد قفسه سینه یا طپش قلب و احساس ضعف

تفاوت انوکسپارین و هپارین

انوکسپارین، هپارین با وزن مولکولی پایین است که خصوصیات آنی ترومبوتیک دارد.

نوبت فراموش شده انوکسپارین

اگر شما مصرف این نوبت دوز را فراموش کردید، بلافاصله در زمان به یاد آوردن آن را مصرف کنید. اگر به مصرف دوز نوبت بعدی زمان زیادی باقی نمانده، از دوز فراموش شده صرف نظر کرده و برنامه معمول دوز از سر بگیرید. مقدار دوبرابری از دوز مصرف نکنید.

- با فشار یک انگشت به دسته سرنگ به آهستگی و در عرض ۳۰-۲۰ ثانیه تمام دارو را تزریق کنید. هر چه سرعت تزریق کمتر باشد پوست محل تزریق بعدا کمتر کبود میشود.
- وقتی همه دارو تزریق شد ۱۰ ثانیه صبر کنید و سپس سوزن را از پوست خارج کرده و پوست را رها کنید. سپس بلافاصله پنبه الکلی را به مدت یک دقیقه بر روی محل خونریزی به ملایمت فشار دهید.
- محل تزریق را ماساژ ندهید چون موجب میشود پوست ناحیه تزریق کبود شود. اگر بعد از تزریق احساس سوزش کردید محل را کمپرس سرد کنید.
- قبل از هر تزریق محل تزریق های قبلی را برای وجود علائمی مانند قرمزی، درد، گرما، تورم، تغییر رنگ و یا ترشح بازبینی کنید. اگر این علائم وجود داشت آن را به پزشک اطلاع دهید.